

slag. Jeg synes nemlig også, det er et vigtigt kriterium, om der er offentlige midler med i de enkelte boligformer. Det er der i den almene sektor, men det er der søreme da også i den private udlejningssektor i form af de fradragsrettigheder, man har.

Jeg synes, det er fint at tage som kriterium, at når der er offentlige midler indblandet, kan man lave en anvisningsret, og så håber jeg, vi kan blive enige om, at den ret også skal gælde i et eller andet omfang for den private udlejningssektor.

René Skau Björnsson (S):

Forleden sang jeg for mine børn, og i en af sangene var der et par linjer, der lød sådan: Hvor skal vi bygge, og hvor skal vi bo? Det er et meget godt spørgsmål, som er mere end bare et børnerim, det er faktisk et centralt politisk spørgsmål, som besvares meget forskelligt, alt efter hvor i salen man spørger.

Da Socialdemokratiet var ved magten, var det centrale i vores boligpolitik, at ikke alle mennesker bor på Strandvejen 2, som fortsættelsen af sangen lyder. Vores mål var at skabe et varieret boligmarked og varierede boligområder, hvor folk fra forskellige lag i samfundet kan bo dør om dør, og for os var og er boligpolitik også socialpolitik. Vi kan ikke løse de sociale problemer uden at se på, hvor folk bor, og derfor førte vi en aktiv boligpolitik. Vi nåede ikke vores mål, men vi var ved at tage nogle afgørende skridt med fremlæggelsen af boligpakken, der både skulle sørge for flere boliger og sørge for, at vi fik rystet posen og undgik sociale ghettoer.

Da forslaget her var til behandling sidst, så vi det derfor i sammenhæng med vores boligpolitik generelt. Hvis forslaget bliver udmøntet i en lov, vil det give kommunerne ret til at anvise lejligheder i privat udlejningsbyggeri. Det er et ret voldsomt middel at tage i brug for at løse boligsociale problemer, og ved den sidste behandling syntes vi, det var for voldsomt. Vi håbede at løse det specifikke problem med private udlejningsboliger ved hjælp af forhandlinger og så i det hele taget løsningen af problemet i sammenhæng med vores boligpolitik som helhed, og den indeholdt som bekendt incitamentet til at bygge flere almene boliger.

Den nye regerings svar på, hvor vi skal bygge og bo, er et andet end vores, så situationen i dag er mildt sagt anderledes end sidst, vi behandlede dette forslag. For det første er boligpakken skrottet, og man vil sælge ud af de almene boliger. Man forsøger at adskille boligpolitikken fra

socialpolitikken, og det gøres jo meget effektivt ved at afhænde offentligt ejet byggeri til private. Så sælger man ikke blot boligerne, men også mulighederne for at føre en aktiv socialpolitik.

For det andet har vi efterhånden afprøvet alle muligheder for at få de private udlejere til frivilligt at tage et ansvar, men forhandlinger, puljer og præmier har vist sig at være håbløst ineffektive midler. De vil ikke tage det ansvar.

Kl. 17.05

Som sagt synes vi, det er et voldsomt middel at tage i brug, men i den nuværende situation er vi tilbøjelige til at mene, at det er fornuftigt at se på muligheden for at benytte de midler. Vi synes, at vores samfund i forvejen i alt for høj grad er et samfund, hvor ens sociale status og ens ressourcer bestemmer ens adresse, og derfor har vi også hele tiden været enige i intentionen i forslaget, men forslagsstillerne og vi har været uenige om, hvorvidt der skulle bruges stok eller gulerod.

Men vi må nu erkende, at guleroden åbenbart ikke virker, og derfor støtter vi forslaget.

Freddie H. Madsen (DF):

Dette beslutningsforslag ligner til forveksling et forslag, som blev fremsat af Enhedslisten sidste år, hvor der ikke var flertal for beslutningsforslaget.

Det er efter Dansk Folkepartis bedste overbevisning en ren og skær ekspropriation af private lejligheder fra SF's side, når man her foreslår, at kommunen skal have lov til at disponere over hver fjerde lejlighed i den private boligmasse.

Er SF ikke enig i, at der mangler boliger her i landet, og at vi skal gøre alt, hvad der står i vores magt, for også at få de private til at bygge flere udlejningsboliger? Med et sådant forslag, som SF fremsætter her, stopper de sidste private, der stadig har mod og lyst til at bygge private boliger, og herefter er der kun det støttede boligbyggeri tilbage, men det er måske også hensigten fra SF's side? Dette forslag er i hvert fald et skridt i den retning.

Nej, skulle vi ikke hellere se på, hvad problemerne er, og hvorfor vi ikke kan få bygget flere private boliger? Er det konkurrencen med de støttede boliger, der er et problem? Og i så fald, hvad gør vi så ved det? Jeg synes, vi i fællesskab bør se på, om der er nogle muligheder for at få private til at bygge nogle flere boliger, for det er det, sagen drejer sig om.

Dansk Folkeparti stemmer imod B 89.